

Verslag van: Informatieavond Moesstraat

Datum: 3 februari 2010

Aanwezig: Ferry Willemse (Voorzitter), Cornel Vader (Directeur Leger des Heils Noord), Richtsje Sietsma (Leger des Heils), Mirjam Stegge (Manager Wonen, Lefier), Jannie Visscher (Wethouder Zorg)

Verslag: Claire Kos (Notuleerservice Mooi Werk)

1. Opening

De vergadering wordt om 20.00 uur geopend door onafhankelijk voorzitter Ferry Willemse. Naar aanleiding van de eerste informatieavond is er nogmaals een informatieavond georganiseerd waarvoor dit keer 600 omwonende zijn uitgenodigd. De camera is aanwezig voor nog meer belangstellenden in de zaal ernaast, maar er worden hiermee geen beelden gemaakt voor op televisie. Het verslag van deze avond zal naar alle betrokkenen gestuurd worden.

2. Gemeente Groningen, Wethouder Zorg Jannie Visscher

Mevrouw Visscher biedt namens de 3 partijen (gemeente, Lefier en Leger des Heils) excuses aan voor de gemaakte fouten. Voor de eerste informatieavond is er een te kleine groep buurtbewoners uitgenodigd, vandaar dat het aantal uitnodigingen vanavond flink omhoog is geschroefd. Ook waren de bewoners te laat uitgenodigd voor deze avond. Mevrouw Visscher geeft aan dat de bewoners niet expres te laat zijn uitgenodigd, maar dat uit ervaring is gebleken dat uitgenodigden ver van tevoren ongerust worden zonder verder toelichting te krijgen. De bewoners hebben de partijen er echter van overtuigd dat de uitnodiging eerder verstuurd had moeten worden.

Mevrouw Visscher heeft begrepen dat er vorige week een hoop verontwaardiging is ontstaan over de procedure. De buurt heeft aangegeven dat er eerder gecommuniceerd had moeten worden. De wethouder geeft aan dat er een hoop twijfels waren of dit al moest gebeuren als er nog zoveel onzekerheid was. De buurtbewoners hebben echter te kennen gegeven dat de buurt serieus genomen moet worden en vanaf het begin betrokken had willen zijn. De wethouder vertelt dat gezamenlijk met Lefier en het Leger des Heils is besloten de procedure opnieuw te starten. Dit betekent dat er gestart zal worden informatie-uitwisseling. Mevrouw Visscher hoopt deze avond een aantal afgevaardigde of een klein comité te vormen waarmee gecommuniceerd kan worden. Vanuit de zaal wordt bezwaar gemaakt tegen dit comité omdat de buurtvereniging dan gepasseerd wordt. Mevrouw Visscher zegt dat het heel goed mogelijk is dat de buurtvereniging de afvaardiging zal zijn.

Belang één van de gemeente Groningen is er zorg voor te dragen dat u hier goed kunt leven en wonen, aldus mevrouw Visscher. Een ander belang is de verantwoording naar een groep kwetsbare jongeren die ook huisvesting nodig hebben en die begeleid moeten worden in het traject naar zelfstandig wonen. Het feit dat gesproken wordt over jongeren zorgt voor onrust in de zaal gezien deze informatie tegenstrijdig is met wat vorige week is verkondigd. Mevrouw Visscher legt uit dat de gemiddelde leeftijd rond de 26 jaar ligt en dat de doelgroep een leeftijd heeft van tussen de 17 en 27 jaar, waarbij een enkeling ouder is. Het is een erg gemotiveerde groep, en de interviews die eerder op OOG-tv zijn getoond zijn hier sprekend voor. De gemeente kiest ervoor de stad een gemengde stad te laten zijn, met allerlei groepen door elkaar. De wethouder geeft aan dat de buurt natuurlijk het grootste gelijk heeft in dat de buurt daar geen overlast van moeten ondervinden en dat de wijk prettig leefbaar blijft.

Vanuit de zaal wordt gevraagd of het opnieuw starten van de procedure gelijk staat aan een nulsituatie. Mevrouw Visscher bevestigt dit. Mevrouw Grup heeft de procedure op de website bekeken en vraagt zich af waar de wethouder van Ruimtelijke Ordening is. Mevrouw Visscher geeft aan dat ze ook spreekt namens ruimtelijke ordening, namens het hele college.

Vanavond is de wethouder van Zorg aanwezig omdat deze functie het meest passend is gezien het gaat om verlening van huisvesting aan een kwetsbare groep.

3. Lefier, Mirjam Stegge

Lefier sluit zich aan bij het opnieuw starten van de procedure. Mevrouw Stegge noemt nog kort de rol van Lefier als huisvester maar ook die van de maatschappelijke opgave die de woningcorporatie kent. Lefier wil helpen een kwetsbare groep een plek in de samenleving te geven. Het is hierbij wel belangrijk dat de leefbaarheid in de buurt gewaarborgd blijft. Het gaat hier om een verhuizing van de groep aan het Damsterdiep, met de leeftijdscategorie van 17 tot en met 27 jaar. Reden hiervoor is dat het Leger des Heils graag wil uitbreiden, plus het feit dat het pand aan het Damsterdiep wordt gesloopt. De mogelijkheden van panden geschikt voor 30 personen liggen niet voor het oprapen en voor de Moesstraat is daarom ontheffing is aangevraagd. Deze ontheffing was goedgekeurd, maar door het opnieuw starten van de procedure weer ingetrokken. Deze ontheffing zal opnieuw aangevraagd worden.

4. Leger des Heils, Cornel Vader en Richttsje Sietsma

Het Leger des Heils komt geregeld in aanraking met mensen die aan de rand van de samenleving staan. Deze mensen hebben vaak handen vol problemen. Het gaat bijvoorbeeld om gehandicapten, drugsverslaafden, jonge gezinnen met opvoedproblemen, ouderen, maar ook jongeren. Er zijn een aantal manieren van aanpak om ervoor te zorgen dat deze mensen terugkeren in de samenleving. Zo biedt het Leger des Heils ambulante zorg en intramurale zorg (24uurs zorg). Eén van de onderdelen van intramurale zorg is Vast & Verder. Een groep die dus eerst 'vast' zat en nu weer verder moet. Het gaat hier dus om jongeren tussen de 17 en 27 jaar, met een gemiddelde leeftijd van 26 jaar. Meneer Vader geeft aan dat hij vorige week heeft gezegd dat het om een leeftijdscategorie gaat tussen de 17 en 50 jaar. Dit klopt wel, maar het gaat maar om een enkeling boven de 27. Dit ontstaat zo in de loop van de tijd omdat het de balans en het evenwicht in de groep ten goede komt.

Veel van de jongeren hebben nog steeds reclasseringstoezicht en indien ze zich niet aan afspraken houden wordt de vooraf gestelde sanctie in werking gesteld. De jongeren zullen zich dus gedragen en willen een rustig leven. Het gaat om het leren op jezelf te wonen, omgaan met geld, vrije tijd, wie kies je als vriend, hoe doe je de administratie, hoe breng je orde in je leven en weet je de gang naar het maatschappelijk werk te vinden en deze vast te houden. Vandaag staan er 31 jongeren op de wachtlijst met een indicatie 24-uurs zorg. Het gevaar is er dat als deze mensen geen hulp geboden wordt, ze uit het oog worden verloren en zonder begeleiding zullen instromen in de wijk in Groningen.

Een bewoner, meneer Wiersma, heeft veel ervaring met moeilijke jongeren en gelooft niet in het "not in my backyard syndroom". Zijn vraag is waarom deze kinderen zo geclusterd worden. Meneer vindt dat deze kinderen echt een kans verdienen, maar dat deze wijk het de afgelopen tijd zwaar te voortduren heeft gehad (drugsverslaafden vanuit het park, drugshuis in de buurt, parkeerproblemen). Meneer Wiersma vraagt zich af of al deze problemen wel bij de partijen bekend zijn. Het huis moet er komen, maar of deze plek geschikt is, is de vraag.

Richttsje Sietsma vertelt iets meer over de gang van zaken bij het Leger des Heils. Vooraf aan de plaatsing in het huis vindt een intake plaats. Hier worden diverse criteria doorlopen om te kijken of de cliënt geschikt is voor het programma en of het Leger des Heils om kan gaan met die bepaalde cliënt. Dit geldt bijvoorbeeld niet voor ernstige verslaafden of jongeren met zeer ernstige psychiatrisch problematiek en daarom zal zo'n cliënt ook niet bij hun in huis komen. Voordat ze in het huis komen hebben ze geen kans om zelf aan de slag te gaan door schulden en door hun vaak onbetrouwbare sociale omgeving, zo zijn vaak banden met de familie verbroken. Het is de bedoeling van het Leger des Heils om ervoor te zorgen dat de cliënt weer een goede sociale omgeving krijg om te leren participeren in de maatschappij. Het feit dat je gemist wordt als je om 9 uur niet komt is bijvoorbeeld erg

belangrijk. Eerder was er namelijk niemand die op ze zat te wachten. De jongeren voelen zich vaak opgejaagd en ze willen eigenlijk gewoon graag in rust leven.

5. Rondvraag

Meneer Wiersma wil graag weten hoeveel van de 30 jongeren er om 8 uur de deur uitgaan en om 17 uur weer terugkomen. Mevrouw Sietsma antwoordt dat het om ongeveer de helft van de jongeren gaat, maar dat naast het gewone werk zijn er ook andere dagbestedingen zijn. Verder geeft mevrouw Sietsma ook nog een toelichting op het aantal jongeren. Ze begrijpt dat het er een hele hoop zijn, maar het Leger des Heils heeft al ervaring met 32 plaatsen. Op de Moesstraat zal door middel van meerdere woonkamers een bepaalde mate van kleinschaligheid worden gecreëerd. Het is belangrijk te beseffen dat niet alle cliënten zich in dezelfde hulpfase bevinden, zo is een deel al bijna klaar om zelfstandig te wonen. De cliënten willen ook een rustig leven. Natuurlijk zijn er ook problemen waaraan gewerkt moet worden, maar dan gaat het vooral om kostenbeheersing, sociale vaardigheden trainen en dergelijke. Het gaat de jongeren niet in de koude kleren zitten, zij zijn ook mensen en willen goede burens zijn aldus mevrouw Sietsma.

Vanuit de zaal wordt de vraag gesteld of de veiligheid van de buurt gegarandeerd kan worden. Mevrouw Sietsma antwoordt dat dit nooit 100% gegarandeerd kan worden. Wel is er ervaring en mevrouw Sietsma kan zeggen dat de cliënten niet op straat hangen, lopen te schreeuwen of erger.

Mevrouw Goris is kinder- en jeugdpsychiater bij Lentis en wil weten wat de psychiatrische problematiek is en waarvoor de jongeren hebben gezeten. Ze kan zich dan een beter beeld vormen van het aantal recidieven. Mevrouw Sietsma antwoordt dat ze geen informatie zal geven over wat er precies aan de hand is vanwege de privacyregels. Daarbij, dan maakt het de grens lastig wie er wel of niet mag wonen. Er wordt meer gekeken wie er succesvol het programma kan doorlopen. Tevens is het zo dat de mensen die in de gevangenis hebben gezeten, al zijn gestraft. Mevrouw Sietsma moet daar wel bij aangeven dat een deel van het project wordt gefinancierd via justitie. Dit betekent dat er een justitiële maatregel aanwezig moet zijn, willen zij het project financieren. Het gaat dus om een maatregel waar strakke afspraken vanuit de reclassering bijhoren. Dit is voor de jongeren een enorme stok achter de deur zich goed te gedragen. Volgens meneer Vader kan de psychische problematiek variëren van verstandelijke beperkingen tot persoonlijkheidsstoornissen. Alle categorieën van de DMS-4 kun je tegenkomen in de groep. Er zullen geen cliënten zijn die onhandelbaar zijn. Het is mogelijk dat de jongeren medicatie moeten slikken van de psychiater.

Mevrouw Hoop vraagt zich nog steeds af waarom er 30 mensen moeten wonen, ze komen dan zelf ook niet toe aan rust. Een andere bewoner wil graag meer uitleg over de begeleiding in het huis.

Meneer Vader geeft aan dat ondanks dat het 30 jongeren zijn, het maatwerk is en dat er individuele programma's worden opgesteld. Dit brengt een aantal uren zorg met zich mee, naast het wonen en het toezicht op het wonen. Deze uren hebben ook te maken met dagbesteding. Als deze uren bij elkaar opgeteld worden blijkt dat een 24 uursetting met minstens dubbel personeel (is minimaal 2 personen) nodig is en dit kan niet kleinschalig georganiseerd worden. Het kleine aantal aan het Damsterdiep is bedrijfseconomisch al heel kwetsbaar. Het is nodig dat al het personeel ingezet kan worden, met dubbel toezicht, 24 uur per dag, en dat kan alleen bij een schaalgrootte van minimaal 24 jongeren. Meneer Wiersma concludeert dat het niet kleinschalig kan met bijvoorbeeld 8 jongeren omdat het budgettair niet mogelijk is. Meneer Vader antwoordt dat dit klopt. Een andere bewoner geeft aan dat het hem erg tegenvalt dat dit budgettair verhaal naar voren komt. Ook vanuit de rest van de zaal blijkt verontwaardiging. De voorzitter meldt dat meneer Vader antwoord gegeven heeft op de vraag. Ook de zorg moet betaald worden en daarom is een bedrijfseconomisch perspectief belangrijk.

De huisvesting voldoet aan de eisen van het zorgkantoor. Dat geldt voor de grootte van de kamers en tevens moet er sprake zijn van kleinschaligheid binnen het pand. Er zijn meerdere woonkamers en keukens waardoor subgroepen ontstaan

Mevrouw Schoonder-Woerd kijkt pal uit op de tuin en het pand en heeft in september naar Richtsje Sietsma gebeld met het aanbod om namens de bewoners samen te werken aan een goede inrichting van het project aan de Moesstraat. Hier is echter nooit op gereageerd. Haar voornaamste zorgen hebben betrekking op de tuin en de brandtrap. Ongeacht of er sprake is van psychiatrische problematiek; als er 20 tot 30 mensen in de tuin zitten is er al gauw overlast. Het is natuurlijk maar afwachten of de doelgroep overlast zal veroorzaken, maar zij en haar partner willen graag in rust leven. Verder wil mevrouw Schoonder-Woerd, die deel uitmaakte van de 14 mensen die een zienswijze hebben ingestuurd, haar scepsis uitspreken over de nieuwe procedure. Ze vraagt zich namelijk af of er deze keer wel redelijk naar de zienswijze zal worden gekeken.

Mevrouw Zwant weet dat er geen uitspraken worden gedaan over het soort delicten, maar vraagt zich af of er dan wel iets gezegd kan worden over de criteria voor deelname aan dit project. Wat moeten ze hebben gedaan? Is dit wel verstandig in een kinderrijke buurt? Meneer Vader antwoordt dat de duur van de detentie kan variëren, soms hebben jongeren helemaal niet gezeten, soms dragen ze een enkelbandje. Lange straffen in de zin van jaren komt dus niet voor, wel is er vaak sprake van veelplegers. De plaatsing van zedendelinquenten zou alleen kunnen na goedkeuring van het enige orgaan wat hierover mag beslissen en dat is de burgemeester. Uitsluiting van plaatsing van deze mensen kan niet worden gegeven.

Mevrouw Visscher wordt gevraagd of zij weet hoe het college hierop zal reageren. Mevrouw antwoordt dat ze als grote gemeente de plicht hebben te moeten zorgen voor leefbaarheid voor iedereen. Ze hebben te maken met maatschappelijke realiteit en proberen die te spreiden over de stad. Als het gaat om pedofielen wordt de burgemeester er bij gehaald. De burgemeester moet beslissen of het verstandig is ja of nee. Voor nu is het belangrijk hoe het op dit moment gaat met de jongeren en welke afspraken er gemaakt gaan worden om ervoor te zorgen dat de veiligheid van de buurt gehandhaafd blijft.

Een andere bewoner vertelt bij justitie en bij het Poortje te hebben gewerkt. Ze maakt zich dan ook geen illusies over de draaideurcriminelen, maar ze kwam hier om naar een oplossing te zoeken. Het lijkt alsof de 30 niet onderhandelbaar is. Het is belangrijk ervoor te zorgen dat de buurt zich veilig blijft voelen. Meneer Vader antwoordt dat het minimum van 30 nodig is om de kwaliteit te garanderen.

Vanuit de zaal wordt gevraagd aan de Wethouder toe te lichten wat precies het nulpunt is. Mevrouw Visscher antwoordt dat het uitgangspunt is om vanuit de verantwoordelijkheid van Vast & Verder een goede huisvesting te realiseren. De gemeente wil graag weten onder welke voorwaarden dit volgens de buurt mogelijk is. Op dit moment wordt nog steeds uitgegaan van een aantal van 30 mensen. Er blijft een kans bestaan dat het project niet doorgaat. Mevrouw Visscher wil benadrukken graag dit probleem te willen oplossen geeft aan alle vertrouwen te hebben in het kunnen van het Leger des Heils.

Eén van de buurtbewoners, een aspirant-lid van de buurtvereniging, overhandigt de wethouder een rapport van 'Leefbaar wonen op maat' over een vergelijkbare situatie die zich in Den Bosch heeft afgespeeld.

Meneer van de Poll is erg tevreden met het opnieuw starten van de procedure, er was al contact met een advocaat en er waren anders veel kosten geweest. Het plan is dat er een zienswijze komt vanuit de buurt met betrekking tot het gebouw waarvan de huidige woonfunctie omgezet zou moeten worden naar een begeleid wonen functie. Het is noodzaak

dat het bestemmingsplan van de oranjewijk hierop na te lezen. Meneer van de Poll kaart aan dat Lefier als woningcorporatie ook een verantwoordelijkheid heeft naar de woonwijk en het siert Lefier niet dat er geen contact is gezocht met de buurt. Verder zegt meneer van de Poll dat meneer Vader uitleg heeft gegeven, maar dat diverse zaken nog steeds onduidelijk blijven. Het is voor de buurt belangrijk dat er een inschatting kan worden gemaakt van wat er allemaal gebeurd. Meneer van de Poll kent het gebouw van voren, achteren en van binnen en weet dat de doven eruit moesten omdat de wetgeving was veranderd en dat de mensen toen recht hadden op meer vierkante meters. Er zitten vier verdiepingen, vier vleugels en al gauw tien buitendeuren. Als je zegt "het gaat om intensief te begeleiden", dan lijkt dat meneer van de Poll nogal een lastige opgave. Het belangrijk dat de veiligheidseffectwaarde wordt meegenomen: als deze vestiging er komt, wat is dan het effect. Het is namelijk niet de enige kwetsbare groep die er woont, ook op de Noorderbuitensingel is begeleid wonen en daarbij wonen er ook veel studenten. Ook het Noorderstation aan kan een punt van aantrek zijn en moet meegenomen worden. Meneer van de Poll zegt tegen de wethouder dat de buurt hier best wat wil, maar met bepaalde voorwaarden en met een bepaalde kleinschaligheid. Er was eerder een avond gepland door de stuurgroep, maar meneer van de Poll zegt dat de buurtvereniging verder initiatief zal nemen wat betreft een volgende samenkomst.

Mevrouw Sietsma komt nog even terug op de begeleiding, het klinkt misschien beangstigend dat er minimaal twee begeleiders zijn, dat begrijpt ze. Mevrouw Sietsma zal duidelijker proberen te maken wat de precieze invulling is: overdag zijn er vier of vijf medewerkers in het pand aanwezig. Het gaat dan om maatschappelijk medewerkers met een minimum leeftijd en al enige jaren ervaring met deze doelgroep. Naast de pedagogisch medewerkers is er ook nog een afdelingsmanager en een werkbegeleider (sociaal psychiatrisch verpleegkundige). Begeleiding is individueel met een apart hulpverleningsplan, waarbij duidelijk wordt welke acties uitgezet moeten worden en wat de rol van de begeleiders precies is. Daarnaast is er ook groepsgerichte training, zoals helpen bij solliciteren, omgaan met verslaving en dergelijke. Deze trainingen zijn overdag en in de avonden. 's avonds zijn er minimaal drie mensen aanwezig, twee begeleiders en nachtwaker uit voorzorg. De bewoners van het pand moeten op tijd binnen zijn, een uitzondering kan zijn als een bewoner een avonddienst moet draaien. Er zijn inderdaad een grote hoeveelheid deuren, maar dit zijn nooduitgangen die enkel als vluchtroutes gebruikt worden. Op de nooddeuren zit ook een alarm. Wat betreft de tuin, daar zijn zeker afspraken over te maken want het is niet altijd feest. Ook de jongeren zullen hier zelf inzicht in tonen en daarbij hebben ook zij behoefte aan rust. De buurtbewoners hoeven niet bang te zijn voor overlast van muziek, zeker niet in de avond- en nachturen. Mogelijk zal het een keer gebeuren, maar het Leger de Heils wil graag in gesprek als er iets aan de hand is zodat er wat aangedaan kan worden.

Een buurtbewoner vraagt zich af wat er gebeurd met de helft van de jongeren die geen dagbesteding hebben. Mevrouw Sietsma geeft aan dat de focus juist gelegd wordt op deze dagbesteding. Als iemand geen dagbesteding heeft zullen deze mensen bezig worden gehouden met zinvolle activiteiten (schoonmaak bijvoorbeeld), het is niet de bedoeling dat ze rondhangen.

Eén van de buurtbewoners vertelt dat er aan de Moesstraat 46 en 50, twee bijzondere groepen wonen: groep Orka en groep De moestuin. De afstand tussen 8 en 46 lijkt veel, maar het is echt heel dichtbij. Mensen uit deze groepen hebben een verstandelijke beperking en hebben veel begeleiding nodig om zich staande te kunnen houden in de maatschappij. Ze zijn erg kwetsbaar en kunnen makkelijk ten prooi vallen aan mensen met slechte bedoelingen. De gemeente en Lefier weten welke bewoners hier wonen, maar mevrouw vraagt zich af of het Leger des Heils hiervan op de hoogte is. Daarbij vraagt ze zich af hoe voorkomen gaat worden dat deze groepen met elkaar in contact komen. Kan het Leger des Heils zich voorstellen wat de zorgen zijn? Tot slot vraagt mevrouw zich af hoe de gemeente en Lefier ervoor gaan zorgen dat de groepen beter beschermd worden tegen insluipers

(ongeacht het project van het Leger des Heils). Vanuit de zaal wordt de zaak van Monica Fekkers aangekaart, een meisje wat een aantal jaren eerder is vermoord. Daarnaast worden vragen gesteld over de ervaring die het Leger des Heils zou hebben en hoe het staat met het plaatsingsbeleid; welke voorzieningen er worden geplaatst in welke buurten.

Mevrouw Sietsma zegt niet op de hoogte te zijn van de groepen op Moesstraat 46 en 50. Ze begrijpt de zorgen over deze kwetsbare groepen. Het lijkt haar belangrijk om met deze instelling in gesprek te gaan over wat de mogelijke vervelende zaken zijn en hoe deze voorkomen kunnen worden. Ook mevrouw Visscher zegt de zorgen de ouders van deze kwetsbare kinderen te begrijpen en weet dat dit een moeilijke situatie is, helemaal nu de groepen net hun positie hebben verworven in de buurt. Mevrouw Visscher zegt de plaatsing van de nieuwe groep verantwoord te vinden omdat de gemeente weet hoe het leger des Heils de mensen begeleidt en omdat ze weten hoe ze hiermee om moeten gaan. Het is in ieder geval belangrijk om hier met elkaar over in gesprek te gaan. De gemeente wist het en heeft het afgewogen en hebben zelf besloten dat deze twee groepen goed samen kunnen. In de nieuwe procedure zullen deze zaken opnieuw in overweging worden genomen.

Mevrouw Stegge geeft aan dat ook Lefier hiervan wist en dat ze er rekening mee hebben gehouden. Zo hebben ze geïnformeerd hoe de leefbaarheid, zorgbaarheid en veiligheid door het Leger des Heils gehandhaafd werd en dit leek passend.

Net als mevrouw Sietsma wist meneer Vader niet van deze groepen, maar hij geeft aan dat ook met deze wetenschap hij waarschijnlijk 'ja' had gezegd tegen dit pand. Meneer heeft vertrouwen in hoe er kan worden omgegaan met de buurt. Als voorbeeld zou hij graag een aantal mensen uit de wijk meenemen naar de vestigingen in Amsterdam om te laten zien hoe het daar gaat. Deze situaties zijn representatief voor die in de Oranjewijk.

De voorzitter maakt een tussenbalans; hij concludeert dat veel mensen hebben gesproken met kennis van zaken, met kennis van de doelgroep en met compassie voor deze mensen. Van de zogenaamde NIMBY groep is dus geen sprake. Het is duidelijk dat de jongeren een kans verdienen, maar de vraag is of dit een goede plek is. Vanuit de buurt is vooral het aantal jongeren en de veiligheid van de buurt een grote zorg. Verder is er scepsis of er een andere uitkomst zal zijn na de heroverweging. De partijen houden het bij het aantal van 30, maar willen graag goed overleg met de buurt. De procedure is gestopt en de buurt loopt geen risico dat als ze nu niet naar de rechter gaan, ze achteraf geconfronteerd worden met te laat reageren bijvoorbeeld. Het contact tussen de partijen en de buurt zal allereerst met buurtvereniging zijn.

Een van de bewoners mist in de samenvatting nog dat het bizar is dat er geen communicatie is geweest tussen de verhuurder en de huurder. Het is belangrijk de kwetsbaarheid van de groepen van nummer 46 en 50 mee in overweging te nemen.

Vanuit de zaal komt het verzoek aan de buurtvereniging om een avond te beleggen voor alle bewoners. Mensen zijn bang dat het enkel nog gaat om hoe het plan verder uitgewerkt gaan worden en hebben hun twijfels bij de betrouwbaarheid van de partijen. De buurtbewoners willen de volgende keer graag de politie erbij en een bepaling van de veiligheidseffectwaarde.

Meneer van de Bremen is voor de komst van de jongerengroep; de oranjebuurt is een buurt van grote variëteit en hij vindt dat de mensen de variëteit best met elkaar kunnen dragen.

Een andere buurtbewoonster spreekt echter grote angst uit over het gevaar in de buurt. Mevrouw Visscher hoopt dat de angsten over gaan en spreekt nogmaals haar vertrouwen uit in het Leger des Heils. De buurtvereniging zal alle stemmen en meningen van de buurt vertegenwoordigen, dus ook positieve reacties. Voor meer informatie en een aankondiging van de bijeenkomst moeten bewoners de website (www.noorderplantsoen.nl) in de gaten houden. Vanuit de zaal wordt verzocht ook andere communicatiekanalen te gebruiken om deze avond bekend te maken.

Een buurtbewoner vraagt zich af of er nou nergens een betere plek te vinden is in de provincie te vinden als hier. Mevrouw Visscher geeft aan dat een stad als deze de kwetsbare groepen betere opvang kan bieden als elders. Er wordt gezocht naar een sterke wijk. Tot slot bedankt mevrouw Visscher de mensen in de zaal voor hun komst, bijdrage en constructieve suggesties.

6. Sluiting

De vergadering wordt om 22.30 uur gesloten.